

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/1996 privind regimul armelor de foc și al munițiilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. – Legea nr. 17/1996 privind regimul armelor de foc și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 11 aprilie 1996, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. – Prin *uz de armă*, în sensul prezentei legi, se înțelege executarea tragerii cu arma de foc asupra persoanelor, animalelor sau bunurilor, de către personalul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale prevăzut la art. 47.”

2. La articolul 47, după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) împotriva animalelor care pun în pericol viața sau integritatea corporală proprie sau a altor persoane;”

3. La articolul 47, literele d) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) pentru imobilizarea unei persoane care amenință cu comiterea cu violență a unei fapte prevăzute de legea penală sau care, după comiterea acesteia, nu se supune imobilizării, somațiilor sau

încearcă să fugă, iar rămânerea acesteia în stare de libertate poate pune în pericol viața sau integritatea corporală a persoanelor;

.....
g) pentru a împiedica fuga de sub escortă sau evadarea persoanelor care, potrivit legii, au fost private de libertate cu scopul înlăturării unei stări de pericol pentru ordinea publică;”

4. La articolul 47, după litera g) se introduce o nouă literă, litera g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) pentru imobilizarea unei persoane care se sustrage de la executarea unei măsuri privative de libertate, dacă nu se supune imobilizării, somațiilor sau încearcă să fugă și nu poate fi oprită prin alte mijloace;”

5. La articolul 47, litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) în executarea intervenției antiteroriste sau intervenției contrateroriste asupra obiectivelor atacate sau capturate de teroriști, în scopul reținerii sau anihilării acestora, eliberării ostaticilor sau altor persoane și restabilirii ordinii publice;”

6. La articolul 47, după litera j) se introduce o nouă literă, litera k), cu următorul cuprins:

„k) în executarea intervenției în scopul eliberării persoanelor lipsite de libertate în mod ilegal de către persoane înarmate.”

7. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. – Personalul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale autorizat să dețină, să poarte și să folosească arme de foc din dotare poate face uz de armă, în legitimă apărare sau în stare de necesitate, potrivit legii.”

8. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. – Uzul de armă se face numai după somația legală.

Somația se face prin cuvintele: „Stai, stai că trag!”. În caz de nesupunere, se somează prin tragerea focului de armă în plan vertical sau într-o altă direcție presupus sigură care să nu pericliteze viața, integritatea corporală sau bunurile oricărei persoane.

În cazul în care, după executarea somației legale, potrivit alin. 2, persoana în cauză nu se supune, se poate face uz de armă împotriva acesteia. În cazul prevăzut la art. 47 lit. h) și i), se face uz de armă numai după ce s-a repetat de 3 ori, la intervale de timp suficiente pentru dispersarea participanților, somația: „Părăsiți....., vom folosi arme de foc!”.

Prin excepție de la prevederile alin. 1, în situațiile prevăzute la art. 47 lit. a), b), f), j) și k), precum și la art. 48, se poate face uz de armă fără somație, dacă lipsește timpul necesar pentru aceasta.

În cazul folosirii armelor împotriva mijloacelor de transport, focul se execută asupra pneurilor sau componentelor ce asigură deplasarea, în scopul imobilizării acestora.”

9. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. – Uzul de armă, în condițiile și situațiile prevăzute în prezentul capitol, se face în așa fel încât să ducă la imobilizarea celor împotriva cărora se execută uzul de armă, încetarea atacului sau a stării de pericol, imposibilitatea acestora de a mai acționa sau neutralizarea acțiunilor ilegale, trăgându-se astfel încât să se evite, pe cât posibil, cauzarea morții acestora.

Dacă uzul de armă și-a atins scopul prevăzut la alin. 1, se încetează recurgerea la un asemenea mijloc.

Cel care a făcut uz de armă este obligat să acționeze în cel mai scurt timp posibil, pentru a se acorda primul ajutor și asistență medicală persoanelor rănite.

Fiecare situație în care s-a făcut uz de armă se raportează de urgență, în mod ierarhic. De îndată ce va fi posibil, raportul se întocmește în scris. Dacă în urma uzului de armă s-a produs moartea sau vătămarea unei persoane, fapta se comunică, de îndată, procurorului competent, potrivit legii, de către instituția din care face parte persoana care a executat uzul de armă.”

10. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. – Se va evita, pe cât posibil, uzul de armă împotriva minorilor, dacă vârsta acestora este evidentă sau cunoscută, femeilor, bătrânilor și persoanelor cu handicap vizibil, precum și în situația în care s-ar primejdui viața altor persoane, cu excepția:

a) cazurilor în care se îmfăptuiește un atac armat izolat sau în grup împotriva persoanelor prevăzute la art. 47 lit. a) și b);

b) situațiilor prevăzute la art. 47 lit. j) și k).

Se interzice uzul de armă:

a) în situația în care s-ar viola, în mod intenționat, teritoriul, spațiul aerian sau apele naționale ale unui stat vecin;

b) împotriva copiilor, femeilor vizibil gravide, cu excepția cazurilor în care îmfăptuiesc un atac armat izolat sau în grup, care pune în pericol viața sau integritatea corporală a unei persoane.”

11. După articolul 52 se introduc trei noi articole, articolele 52¹ – 52³, cu următorul cuprins:

„Art. 52¹. – Uzul de armă executat în condițiile și în situațiile prevăzute de prezenta lege înlătură caracterul penal al faptei și răspunderea materială a personalului instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale.

Art. 52². – Instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale au obligația de a pregăti personalul autorizat să dețină, să poarte și să folosească arme de foc cu privire la condițiile utilizării acestora și de a institui testări teoretice și practice periodice ale acestui personal.

Art. 52³. – Prevederile art. 46 – 52 se aplică inclusiv instituțiilor care au încadrate persoane care ocupă funcții ce implică exercițiul autorității publice, înarmate cu arme de foc, în situațiile în care uzul de armă nu este reglementat prin lege specială.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.